

Frater Sylvester is geboren in Tilburg op 15 oktober 1892 als Henricus Theodorus Joannes van Casteren. Op 8 december 1909 trad hij in het noviciaat van de congregatie van de Fraters van Tilburg en volgde de kweekschool in Breda. Hij legde in 1910 een driejarige gelofte af, op 15 augustus 1913 gevolgd door de eeuwige geloften. Van 28 september 1915 tot 1 juli 1916 was hij onderwijzer in Deurne en vertrok daarna naar Padang in Indonesië. Hij beklede daar in de loop der jaren vele functies: Overste Fraterhuis, hoofd van de ULO, eerste en tweede raadfrater (bestuursfunctie) Missieoverste en tweede bestuurslid Missieraad.

In Padang op Midden Sumatra lag het Missiecomplex, bestaande uit kerken, kloosters en scholen. Dit werd in juni 1942 ingericht als interneringskamp. Het complex werd omgeven door een 3 meter hoge schutting en prikkeldraad en de vrouwen en kinderen zaten geïnterneerd in de schoollokalen. Frater Sylvester werd hier geïnterneerd en was assistent van de kampleider van vrouwenkamp en verpleger Frater Liberatus Hoppenbrouwers.

De organisatie van een bijeenkomst op BP dag, 22 februari 1943, leidde tot de spontane start van Scouting met een kabouterkring van ongeveer 50, een welpenhorde van bijna 60, een padvindsterstroep van ongeveer 45 en een verkennersstroep van ongeveer 60 leden. De padvindsters kregen de naam KANON (Kan Alles Nakomen Ondanks Nippon) en de padvindsters Lappendas (Leert achter planken padvinderij en negeert deze akelige situatie). Frater Sylvester was betrokken als groepsgeestelijke. Aan de eisen en ceremonies van Scouting werd zoveel mogelijk vastgehouden, al waren aanpassingen noodzakelijk. Miep Mol is de stuwende kracht en doet na de oorlog verslag van de activiteiten. De padvindstersgroep werd verdeeld in 6 patrouilles en in oktober groeide het aantal leden uit tot 86 jongens. 24 mei werden de eerste nieuwelingen geïnstalleerd en iedere volgende week weer 12 jongens. Frater Sylvester nam steeds de Katholieke jongens de Katholieke belofte af en in oktober 1943 heeft hij 42 van deze plechtigheden achter de rug. De analen van de geschiedenis van het KANON melden nog de volgende bijzonderheden; Jaap Janzen, Hans Vermeulen, Wim Lejeune, Teddy Morpeij, Bertus Bouwens, Freddie de Water en Frans Bakker werden verkenners 2e klas en haalden insignes.

Alle bewoners van het Missiecomplex werden in oktober 1943 naar de gevangenis van Padang gebracht en van daar in december 1943 naar Kamp Bangkinang. Deze plaats lag 250 km van Padang in de binnenlanden. Er waren twee kampen, een mannen- en een vrouwenkamp, ongeveer 2 km van elkaar verwijderd, middenin rubberbossen. Het vrouwenkamp was ondergebracht in 5 barakken van bamboe en atap, die speciaal voor deze internering werden gebouwd, omheind met een houten schutting en prikkeldraad.

In Bangkinang werd door de Japanners niets voor ontspanning gedaan. Het houden van bijeenkomsten of avondjes met het lezen van boeken was verboden. De geïnterneerden

hielden zich hier niet aan en wisten door zang, dans en toneel de stemming steeds op peil te houden. Op sportgebied was niet veel te beleven, slechts wat voet- en korfbal op een slecht en klein terrein was de enige lichamelijke ontspanning. De Scoutingactiviteiten gingen in Kamp Bangkinang zoveel mogelijk door. Scouting trachtte hiermee zo goed en zo kwaad als het ging het gemis aan ontspanning voor de jeugd te vergoeden. In het vrouwenkamp werden de kabouteractiviteiten geleid door mevrouw Hermina Snijders, J.W. van der Laan, Hanna du Saar en mevrouw Walters. De welpenactiviteiten werden geleid door Josephina Aspeslagh en Elisabeth IJfs en voor korte tijd door Wilhelmina Judell. George Leidelmeijer en Bob Schuitemaker zijn hier welp. Ook twee Engelse jongens die uit Singapore kwamen, waren lid van de horde. Ze werden in het Engels geïnstalleerd. De verkennersactiviteiten werden geleid door Miep Mol, Loes Kriekhaus en mej. G. van der Pol. Hans van den Bos van één van de verkenners. Hij tekende op 14 maart 1944 een plattegrond van het kamp als onderdeel van de opdrachten voor het insigne "Kaartlezen" van Scouting. De padvindsteractiviteiten werden geleid door Johanna Sayers en Meta Knottenbelt, later overgenomen door Miep Mol en Molly Fabriek.

In 'Achter Kawat en Gedek' worden nog diverse activiteiten beschreven:

Het middaguurtje "eisen afleggen" wordt geleidelijk aan een mopperuurtje en ook aan vuur loze kampvuren maak de padvinderij zich schuldig met zeer afwisselende programma hoogtepunten. O ! dat Koninginnen kampvuur !!! Alle verjaardagen van ons vorstenhuis worden zo enthousiast herdacht, terwijl Prins Bernhard, de koninklijke commissaris een hele week boekte. Begin augustus trok een jolige optocht verkleede jongens en meisjes tussen de kronkelwegen van ons schooldorp door, terwijl een plechtige Koninginnen vlaggenparade op 31 augustus met onze geknechte vlag tussen de 2 vlaggen van het meisjesgilde en de verkennersgroep in een onvergetelijk ogenblik vertegenwoordigde. Aldus pogen de volgelingen van B.-P. de Chief zich opgewekt door de sleur van het Interneringsbestaan heen te slaan. Een als een warm licht voor deze jonge goedwillende voeten straalt daar het machtige voorbeeld van onze kampbeschermer Frater Sylvester. In dankbare herinnering zal zijn blijmoedige eenvoud en nooit verzakende hulpvaardigheid ons altijd bijblijven, ook als dit KANON zijn taak volbracht heeft en al zijn onderdelen zijn uiteengespat.

Het vrouwenkamp Bangkinang heeft bestaan tot 23 augustus 1945. Op dat moment waren er 2219 vrouwen en kinderen in het kamp aanwezig.

Na de oorlog werkte hij op diverse scholen in Indonesië en werd in 1950 benoemd tot overste van het fraterhuis in Medan en eerste bestuurslid van de Missieraad.

In 1965 keerde hij terug in het Moederhuis in Tilburg en overleed er op 29 november 1969.

Meer informatie

[Achter-kawat-en-Gedek.pdf \(s-i-d.nl\)](#)

[PADANG \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Bangkinang \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[PADANG \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Henricus Theodorus Joannes van Casteren \(1892-1969\) - DeurneWiki](#)

Foto: collectie Archief Fraters van Tilburg

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.